

Arjan van der Giessen

20 jaar dartsgekte

ONTHULLENDE VERHALEN

Karakter Uitgevers B.V.

INHOUD

- Voorwoord door Raymond van Barneveld 7
1. Wedstrijd van de eeuw:
Phil Taylor – Raymond van Barneveld 9
 2. Barney wordt wereldkampioen en ik verongeluk bijna 15
 3. Een boer met gevolgen van Andy ‘The Viking’ Fordham 27
 4. Het bijgeloof van Barney en de geur van champagne 32
 5. De foute, aantrekkelijke vrouwenverslinder Chris Mason 44
 6. Het tv-gevecht tussen The Matchstick en The Firefighter 49
 7. De lugubere Ted ‘The Count’ Hankey in een doodskist 55
 8. De blonde streaker en mijn grootste geheim 60
 9. De absurde verhuizing van The Count 65
 10. De geldwolf van Frimley Green: Bob Potter 73
 11. Billy redt zoon Wayne ‘HAWAII 501’ van verdrinkingsdood 83
 12. Bobby George de belhamel, held, filmster en gastheer 89
 13. Martin ‘Wolfie’ Adams en
de echte wolven Duma en Dakota 97
 14. The Sheriff legt het af tegen Barney en The Magician 105

15. De flitsende Flash tussen de emmers en pannetjes 111
16. De handjes van Sil verrichten wonderen 118
17. The Silverback op vijf meter hoogte 122
18. Het boefje van Erica Terpstra 127
19. De streek van King
en het live-interview met de Fin 'Smiley' 131
20. Alcohol maakt je kapot, weet ook The Viking 136
21. Er breken steeds meer goede Nederlandse darters door 143
22. Het jaar van Snelle Jelle,
The Young Matador, The Cobra 147
23. The Voice of Darts, The Legend
& Fat Man Martin Fitzmaurice 153
24. Van The Bulldog naar Mighty Mike,
van jochie naar kerel 164
25. Voor Barney telt maar één ding en dat is winnen 174
26. Barney wint meteen nadat ik terug ben in het darts 179
27. Mighty Mike met minister Schippers
en een gezinsportret 188
28. De beste darter aller tijden: Phil 'The Power' Taylor 198
29. Darts is zakelijker geworden, zonder walk-on-girls 205
- Biografieën 210

VOORWOORD DOOR RAYMOND VAN BARNEVELD

In 1995 stond ik voor het eerst in de finale van het WK Darts, de Embassy, in Frimley Green. Ik verloor die finale met 6-3 van Richie Burnett maar ontketende wel iets in Nederland, dat via de NOS voor het eerst kennismakte met darts.

Later dat jaar was er een re-match tussen Richie Burnett en mij in Tilburg en daar ontmoette ik de schrijver van dit boek, Arjan van der Giessen, voor het eerst. Een man met passie voor darts. Dat was me toen al duidelijk.

Bij de Embassy van 1998 kwam ik Arjan weer tegen en meteen ontstond er een geweldige band tussen ons. Eindelijk eens iemand die zich verdiepte in de dartsport en mooie filmpjes van de darters maakte. Arjan zag mij in de jaren daarna wedstrijd na wedstrijd winnen en we hadden leuke gesprekken voor en achter de camera.

Dankzij Arjan kocht SBS6 de rechten van het darts en zo gebeurde het dat een jarenlange samenwerking uitgroeide tot een heuse vriendschap. Arjan kwam altijd met leuke ideeën. Het publiek smulde ervan en heel Nederland was in de ban van darts.

Dit boek *20 jaar dartsgekte* van Arjan gaat terug in de tijd. Er staan veel bijzondere momenten in beschreven die ook bij mij weer de rillingen over mijn rug laten lopen. Een aanrader voor iedereen, niet alleen de dartsliefhebber.

Heel veel leesplezier!

Raymond van Barneveld

I.

WEDSTRIJD VAN DE EEUW: PHIL TAYLOR – RAYMOND VAN BARNEVELD

31 DECEMBER 2017

Na een korte, hobbelige rit met de metro door Londen komen we aan op de plaats van bestemming. Bij metrostation Bank stappen we allemaal uit. Het is 31 december 2017, oudejaarsdag, en omdat er vandaag tijdens het WK niet gedart wordt, kan ik samen met mijn vrouw Marjan, onze dochter Pleun, cameraman Stefan Rovers en collega Joost van Erp op pad naar het centrum van deze altijd weer indrukwekkende metropool.

Marjan heeft al voor het WK begon een bezoek aan de Sky Garden geregeld. Een soort wolkenkrabber waar op de bovenste twee verdiepingen een prachtige botanische tuin is ontwikkeld waar je kunt ontspannen. Met naast veel bomen ook prachtige bloemen. Uit diverse werelddelen. Er zijn ook genoeg plaatsen voor een versnapering. Binnenkomen kan alleen als je gereserveerd hebt.

Eenmaal uit de lift slaan we af naar rechts en lopen een gigantisch overdekt terras op. Ik kijk naar beneden en zie de Theems door Londen kronkelen. Mijn blik gaat meteen naar de H.M.S. *Belfast* die daar ligt. Een oud oorlogsschip dat in de Tweede Wereldoorlog meehielp om het Duitse slagschip de *Tirpitz*, het zusterschip van de onverslaanbaar geachte *Bismarck*, in een Noors fjord tot zinken te brengen.

Waar ik het schip het beste van ken, schiet meteen door mijn hoofd. Op zaterdag 6 november 1999 interview ik aan boord van de H.M.S. *Belfast* voor het eerst Phil Taylor. Ik weet nog precies hoe ik samen met cameraman Paul Oberink ('Obie') over de lange treeplank het schip op loop. Statief op mijn schouder.

Op weg naar een plek aan de zijkant van het schip waar we een interviewplekje mogen bouwen.

Daar komt Phil Taylor vijftien minuten later voor een gesprek van ongeveer vijf minuten. Het thema? De Match of the Century. Een wedstrijd van exact één uur tussen de Engelsman Phil Taylor en onze Raymond van Barneveld die een dag later, op zondag 7 november, gespeeld zal worden. De wedstrijd van de eeuw!

Het is mijn eerste van meer dan honderd interviews met Phil Taylor. Na het leuke gesprek met The Power, de bijnaam van Taylor, spreek ik ook met Barney. Beiden kijken uit naar de prestigiestrijd die moet uitwijzen wie op dat moment de beste darter van de wereld is. Wereldkampioen Raymond van Barneveld van de British Darts Organisation (BDO) of wereldkampioen Phil Taylor van de Professional Darts Corporation (PDC).

Alle herinneringen komen weer terug als ik vanaf de Sky Garden naar de H.M.S. *Belfast* kijk. Bijna twintig jaar geleden alweer. Nooit had ik toen kunnen bedenken dat ik zoveel jaren later nog steeds in het darts werkzaam zou zijn.

7 NOVEMBER 1999

Het duel tussen Raymond en Phil is een enorme prestigiestrijd. Barney tegen The Power is een wedstrijd over één uur zuivere speeltijd. Zo bedacht en afgesproken tussen het Nederlandse sbs6 en het Engelse ITV. Want op die manier weten de commerciële tv-zenders precies hoe en wanneer ze de reclames moeten instarten. Plaats van handeling? Wembley Conference Center in Londen. Een halve arena met aan de ene kant een muur waar het podium tegenaan staat en aan de andere kant een flinke halfronde tribune. Die afgeladen vol zit tijdens deze strijd, waarbij zoveel meer op het spel staat dan alleen winnen. Het gaat om aanzien, om eer, om de mentale strijd tussen twee wereldkampioenen. Wie is de beste? Dat is de keiharde inzet voor de twee darters zelf, maar ook voor hun achterban. De fans natuurlijk,

maar vooral ook de organisaties die ze vertegenwoordigen, de PDC en de BDO.

Obie en ik zijn bij deze clash op 7 november 1999 de enige twee aanwezige mensen van SBS6, vandaag eigenlijk van Net5, want daar wordt de wedstrijd uitgezonden! Het plan is heel simpel. Eerst speelt Roland Scholten tegen Rod Harrington en daarna volgt de hoofdschotel: Raymond van Barneveld – Phil Taylor.

Met de organisatie is afgesproken dat wij een minuut of acht na de wedstrijd Raymond kunnen spreken in de studio van ITV. Dat zal live zijn en ITV zet dat interview door naar Net5. Mijn houvast is floormanager Dave Bowden, een ontzettend aardige man die ik ken omdat hij twee jaar floormanager was bij de Embassy in Frimley Green, het wereldkampioenschap van de BDO. Daar werkt hij voor de BBC, nu is hij er voor ITV.

De twee koningen Raymond van Barneveld en Phil Taylor zijn altijd grote rivalen van elkaar geweest. Foto Lawrence Lustig

Over de wedstrijd kan ik kort zijn. Phil loopt in het begin al snel uit naar een 8-3 voorsprong en ik zie Raymond wanhopig denken: hoe kan ik deze achterstand nog goedmaken in de resterende tijd? Die tijdsfactor is namelijk allesbepalend. Phil én Raymond weten dat de strijd al beslist is voor we halverwege zijn en uiteindelijk wint Taylor de prestigiestrijd met 21-10. En dan wacht ik op Raymond van Barneveld, die ik precies acht minuten na afloop van de clash zal spreken.

Na een paar minuten ga ik op zoek naar Raymond en zijn manager Ad Schoofs, een aimabele Brabander die weet dat we Raymond na afloop interviewen. Obie blijft in de studio achter om klaar te zijn wanneer ik terugkom. Ik loop door wat gangen totdat ik Dave Bowden zie en van hem te horen krijg dat Raymond niet beschikbaar is voor een interview omdat hij in een persconferentie zit voor de Engelse pers.

Dit is tegen alle keiharde afspraken in en ik ontplof dan ook bijna van woede. Boos en onredelijk als ik op dat moment ben, besluit ik de persconferentieruimte binnen te stormen om Raymond mee te nemen. Ik loop de deur door en daar zie ik achter een tafel in de verte Phil Taylor zitten met naast hem Barry Hearn, een van Engeland's grootste sportpromotors en tevens de organisator van deze wedstrijd. Voor de tafel een stuk of vijftien journalisten, fotografen en een paar cameramannen.

Ik schreeuw door de ruimte heen naar Barry Hearn. 'Waar is Barney? Ik moet hem over drie minuten live interviewen!' Barry Hearn kijkt flink geïrriteerd op en sommeert mij de ruimte te verlaten. 'Listen, young man. You're disturbing the press conference of Phil. I don't want you in here and you won't get Raymond within fifteen minutes.'

Ik zie het hele plan om Raymond te interviewen over deze wedstrijd in duigen vallen. En daar kan ik niet tegen. Wij zijn naar deze clash gekomen om Raymond te interviewen en dat zal gebeuren ook!

In een vlag van woede begin ik allerlei deuren open te trekken en achter een ervan zit Raymond van Barneveld voorovergebogen

met zijn hoofd op zijn handen rustend. Naast hem manager Ad Schoofs, die mij vragend aankijkt. 'Raymond, Ad. Meekomen met mij,' sis ik. 'Over twee minuten gaan we live.'

De twee staan op en lopen achter mij aan. Barry Hearn roept nog iets, maar wij lopen naar de studio van ITV.

Obie heeft al verbinding met de regie in Amsterdam en maakt snel een microfoontje vast aan het shirt van Raymond. Ik hoor regisseur Korné in mijn oortje vragen om een geluidstest van Raymond. Die zit volledig verslagen op zijn stoel en gooit er een paar krachttermen uit.

'Het geluid is goed, Arjan, we komen zo bij je. Ik geef je een cue,' zegt Korné, en Raymond en ik zitten elkaar stil aan te kijken tot we mogen beginnen. Ik hoor in mijn oortje de gesprekken in de studio. Obie geeft aan dat hij er klaar voor is en in mijn ooghoek zie ik dat Ad Schoofs druk in de weer is met security en mensen van de organisatie. Ik besef dat ik na dit interview wellicht wat uit te leggen heb, maar dat zien we na afloop wel.

Het gesprek met Raymond verloopt zoals te verwachten is. Hij is zeer teleurgesteld en laat dat duidelijk blijken. 'Ik weet dat ik erin toegestemd heb om een wedstrijd over één uur te spelen, maar dat doe ik nooit meer,' zegt Raymond, die ondanks deze nederlaag 70.000 gulden in zijn broekzak mag steken. 'Dat geld interesseert me op dit moment geen ene snars. Ik kwam hier om te winnen, om de wereld te laten zien dat ik de beste ben en ik ben keihard afgedroogd. Daar ben ik doodziek van.'

Ik dank hem voor het gesprek en ben vreselijk opgelucht dat Obie en ik een live-reactie met Raymond hebben kunnen draaien. Dat was onze opdracht en daarin zijn we geslaagd. Maar Obie heeft het microfoontje nog niet van Raymonds shirt afgehaald als Barry Hearn, met security, op me af komt stormen.

Ik krijg een hoop verwensingen over me heen waarvan ik de helft niet versta. Maar wat me wel duidelijk wordt, is dat ik zojuist de persconferentie van Phil Taylor verstoord heb. Die live op ITV te zien was. En dat mijn geschreeuw over Raymond dus tot in de Engelse woonkamers te horen was. Dat me dat zéér kwalijk

genomen wordt en dat ik binnen twee minuten het pand dien te verlaten.

Al mijn tegenargumenten over keiharde afspraken worden van tafel geveegd en wij worden door vier man security letterlijk buiten de deur gezet. Dave Bowden maakt nog een verontschuldigend gebaar en Barry Hearn snauwt: 'I don't want to see you again. Ever.' En zo worden Obie en ik uit het Wembley Conference Center verwijderd bij de wedstrijd van de eeuw. Het is voor het eerst dat ik eruit gezet word, maar niet voor het laatst. En Barry Hearn zal mij nog heel vaak zien!